

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Ki Tavo 5784

In the merit Eli ben Naomi for a speedy recovery

Shabbat Times

18:19

19:14

Issue 51

After Parshat Ki Tavo goes through an exhaustive list of the blessings and curses that Moshe promised would befall the Jewish people if they listen to Hashem and if, G-d forbid, they do not listen to Him, Moshe makes a peculiar statement to the people. "And Hashem has not given you a heart to know, eyes to see, and ears to hear until this day." Only now after living under Hashem's benevolence for forty years in the desert, have you finally matured into hearing, seeing and understanding people.

What did Moshe see in the people, that led him to make this observation? Rashi explains that it was from the following incident. Moshe had finished writing a sefer Torah for the Kohanim and Leviim to have and to learn from. Upon seeing this, all of the Jewish people came to Moshe "complaining" that since they too, heard and received the Torah on Mt. Sinai, they also deserved to have their own sefer Torah. What made each tribe want his own Torah? They were concerned that one day the Leviim would wage a claim that the Torah was given only to them, with the proof being that only they were given a sefer Torah. In order that each tribe would have an irrefutable claim to the Torah, they each demanded their own scroll!

When Moshe heard this argument, he rejoiced over the matter, saying, "Only today do I understand how much you all love Hashem and His Torah."

Why did this episode make such an impression on Moshe, to the degree that he said that "only today do I truly realize how amazing you people are?"

The answer, I believe, is that this incident took place straight after the people heard of the 98 curses that would befall them if they were to rebel against the Torah.

What normal person would want the Torah, after hearing about the dire consequences of not keeping it properly?! If there would be any escape possible, surely one would gladly take it and opt out. According to Rashi, the people had the easiest escape route possible!

Moshe had given a Torah scroll to the Leviim and Kohanim alone. The people could have later claimed that Hashem only gave the Torah to the Kohanim and not to the rest of the tribes, the proof being that the other tribes did not receive their own Torah scroll. The fact that each tribe begged Moshe to give them their own Torah scroll showed that despite the steep membership fee required to join the "people of Hashem", they insisted nonetheless, refusing to have it any other way!

The levels of wisdom that the people exhibited only now, forty years after having left Egypt, impressed Moshe in ways that he never thought he would live to see!

What did the people see, hear and understand that led them to believe that Judaism was worth it, despite the steep membership fee? The answer is that it wasn't **despite** the curses that they accepted the covenant with the Torah, rather it was **because** of the curses that they chose this covenant!

Imagine visiting Disneyland fifty years ago, before the concept of "one entry fee" to access all of the attractions, was implemented. We used to buy a booklet with tickets labelled from letter A to letter E. The A tickets gained one entry onto the "junky" rides whereas the E ticket was for the best rides. Obviously, the price of the A and B tickets were far less expensive than the higher letter tickets, for the better the ride, the more expensive the ticket was in order to ride it. Had the Torah not demanded such a steep price for being a member of the Jewish people, it would have illustrated that a "lifetime ride" of serving Hashem was an inferior or mediocre one. It would have been looked down upon as an "A" or "B" ride. But now that the people realized how expensive the ticket was, they understood that serving Hashem must be the greatest ride of all!

As we approach Rosh Hashana, it is important for us to realize the greatness of the ride that we are on, so we can present Hashem, the giver of life, with the correct ticket!

**Be the first to coronate Hashem as King on Rosh Hashana.
Come and pray at our sunrise neitz service!! Starts at 6:05 am**

For more details whatasapp us at 0545710582 or 0587945168

Spacious premises at
Ahuza 198, Raanana

**MY
YOUR
STORY**

**FROM ONE END OF THE
WORLD TO THE OTHER**

GIDON LA GRANGE

*Come and hear his
fascinating life story*

The remarkable journey of
an ordained minister of one
of the mainstream
denominational churches in
South Africa who converted
to Judaism after an intense
seven year quest for truth.

**Tuesday September 24
8:15pm
for men and women**

RA'ANANA
COMMUNITY
KOLLEL

Ahuza 198 Raanana

RA'ANANA
COMMUNITY
KOLLEL

Chabura Shiur

**Moadim Prep with
the Ba'alei Mussar**

8:15 pm Maariv at 8:00 pm

Mondays

Sept. 16, 23, 30

**Rabbi Isaac
Bernstein**

Ahuza 198 Raanana

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
 פרשת "כי תבוא" התשפ"ד

זמני השבת

18:29

19:24

גליון 51

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבי יגל שליט"א

שאלה: האם מותר לערוך חתונות בחודש אלול?

תשובה: לכאורה אין שום מניעה מלהתחתן בחודש אלול, ומשנה מפורשת במסכת יומא שמותר לכלה עד 30 יום לאחר נישואיה לרחוץ פניה ביום הכיפורים, ואם יום הכיפורים הוא 30 יום לאחר נישואיה, מבואר שהתחתנה ב' אלול. אולם השדי חמד מביא שיש שנהגו לא לערוך חתונות בחודש אלול לפי שהם ימי בכיה על תמרורי עוונותינו בכל השנה ולכן אינו זמן נישואין (וזה תואם למנהג בני ספרד להתחיל באמירת סליחות כבר מב' אלול).

ובדור האחרון התפשטה תקנה בישיבות הליטאיות לא להתחתן בחודש אלול כדי לא להפריע לרצף הלימוד ואיכותו.

אולם בקרב הציבור החסידי לא נהגו כך ואדרבה ראו בזה מעלה להתחתן בחודש זה, ומרגלל בפומיה של האדמו"ר מצאנז (הדברי יציב) בשם האדמו"ר ה'דברי חיים' שכאשר יש לו חתונה בימי אלול הרי זה עבורו הכנה לימים נוראים, ועוד מובא בשמו שהרי חיות ושמחה לימים הנוראים מהשמחות שיש לו בימי אלול. ובספר 'שלמי שמחה' מובא שמרן הגאון הרב שלמה זלמן אוירבער זצ"ל השיא שלושה מבניו בחודש אלול והיה אומר שהוא זמן נעלה ביותר להתחתן בימים אלו. ולסיכום: מותר להתחתן בחודש אלול ויש שראו בכך אף מעלה מיוחדת, אולם יש שנהגו לא להתחתן בחודש זה, ובדור האחרון התחדשה תקנת כמה ראשי ישיבות לא להרשות לבחורים להתחתן בחודש זה כדי לא לגרום לביטול תורה ברבים בחודש מיוחד זה.

כאשר היית 'בשמחה ובטוב לבב', יהודים רבים מתקשרים לרב ושואלים אותם שאלות בזמן של צער ואבל, מה מותר לעשות בשבעת ימי אבלות ומה אסור, מתי עולים לקבר? צריך לכסות את התמונות בבית האבל? עושים אזכרת י"א חודש או י"ב חודש? ועוד ועוד שאלות כגון אלו, אבל בזמן של שמחה, לא שואלים שאלות, לא שואלים איך לחגוג את השמחה מתוך שמירה על גדרי הצניעות... אין שאלות, הכל טוב.

בא הכתוב ואומר לך 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוך בשמחה ובטוב לבב', בזמן שמחה לא התעניינת בהלכה, בתורה, רק בזמן של צער ואבל...

כיוצא בדבר שמעתי פירוש של הבעל שם טוב על הפסוקים 'צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, כן בקודש חזיתך לראות עוזך וכבודך' - בזמנים הקשים, בארץ ציה ועיף בלי מים כל יהודי כמה ונכסף לקרבת אלוקים, אבל אנחנו מבקשים שלא רק בזמנים אלו, אלא 'כן בקודש חזיתך' גם בזמנים הטובים, אנו מבקשים מהקב"ה שנזכה לאותה תשוקה וכיסופים.

נזכה לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב ולזכות לכל הברכות האמורות בתורה. תכלה שנה וקללותיה (ולצערנו בשנה זו מילים אלו נכונות במשנה תוקף) תחל שנה וברכותיה!!

שאלה: האם מותר להניח שניצלים לאחר טיגונם על פרוסות לחם כדי לספוג את השמן?

תשובה: נפסק להלכה שמותר לאדם לעשות צרכיו בפת (כגון לסמוך בה את הקערה וכדומה) אך כל זה בתנאי שהפת לא נמאסת מחמת כך. ולכן בפשטות דבר זה אסור, מאחר ומפסיד את פרוסות הלחם (כי הן יהיו מאוסות לאחר מכן).

אולם אם לאחר מכן יאכל את פרוסות הלחם - הדבר מותר.

והמדקדים - לא יעשו כן גם באופן שהפת לא נמאסת.

(מקור: שולחן ערוך או"ח סימן ק"ע סעיף א' וסעיף ג')

שאלה: האם מותר לסדר מצעים בשבת?

תשובה: לכתחילה יש לסדר את המצעים מלפני שבת, שכך הוא כבודה של השבת, להיכנס לשבת כאשר הבית מסודר, וכבר אמרו חז"ל ששני מלאכים מלווים את האדם בחזרתו מבית הכנסת לביתו שבת אחד טוב ואחד רע, ואם השולחן ערוך והמיטה מוצעת והנר דלוק, המלאך הטוב אומר יהי רצון שיהיה כן לשבת הבאה, ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו, ואם לאו אז ההפך...

אולם אם בכל זאת מאיזו סיבה שהיא לא הצליחו להציע את המיטות לפני שבת, מותר להציע את המיטות (לפרוש סדין, לשים את השמיכה בתוך הציפה וכדומה) בשבת עצמה, כל זמן שאכן משתמשים במיטה זו בשבת עצמה, וממילא אין בכך משום איסור הכנה משבת לחול.

על פרשה..

בפרשת השבוע מופיעות קללות רבות, ובסוף כל אותן קללות מגלה לנו התורה מהי הסיבה לקללות אלו:

'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוך בשמחה ובטוב לבב' ומבואר שאין הקללות באות בגלל חוסר עבודת ה', הקללות באות גם אם עבדת את ה', אך לא עשית זאת בשמחה.

והתמיהה היא מדוע השמחה בעבודת השם כל כך חשובה היא? ויש להאריך בזה רבות אך כעת רק אציין לדברי הרמב"ם המפורסמים בסוף הלכות לולב:

'השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב'. והנה יש וורט של הרב"ה מקוצק שביאר בפסוק: 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוך', הקללות באות בגלל שלא עבדת את ה', ולא רק זאת אלא גם היית 'בשמחה ובטוב לבב'... אם לפחות היו לך נקיפות מצפון, היית מרגיש רע עם עצמך שלא הנחת תפילין, שנכשלת בחילול שבת, אבל גם זה לא, לא עבדת את ה', וגם היית בשמחה ובטוב לבב, בלי שום קרענצ'ין...

עוד וורט יפה שמעתי בביאור פסוק זה - 'תחת אשר לא עבדת את אלוך' מתי?

וורט לשולחן שבת

"הבלי הזמן" הרב איתי איצקוביץ

ובכן, במהלך השנה האדם עסוק כל הזמן בטרדות ולפעמים בדברים של מה בכך, אבל מה לעשות, אי אפשר לא לאכול מהתבואה..

ובסוף השנה מגיע החופש הגדול ואז צריך לאכול יותר מהתבואה.. ובוקר אחד בסוף שחרית כשהתפילין מגולגלות ורגל אחת כבר מחוץ לבית הכנסת, ופתאום!! תקיעה שברים תרועה תקיעה מה קרה?? משהו לא בסדר?!

כן!! זכור מאין באת, זכור שהכל פה לא רגיל, שהתבואה שהיצה"ר האכיל אותך כל השנה היתה מורעלת!

חזור להיות מי שאתה באמת, ולכן בעשרת ימי תשובה מקפידים לא לאכול פת עכו"ם אפילו אם כל השנה אנו מקלים בזה, והימים הללו ותקיעות השופר הם החוט שמזכיר לנו שאנחנו "שוכחים את האמת בהבלי הזמן" כלשון הרמב"ם, וכן רואים ברמב"ם על מי שמסרב לתת גט שמכין אותו "עד שיאמר רוצה אני" משום שהאמת היא שכל אדם רוצה לעשות רצון ה' יתברך, רק שהוא קצת אוכל מהתבואה המורעלת... ויה"ר שנתעורר ונהיה "משתגעים ומתלהטים" רק אחרי התורה!

ברמב"ם בהלכות תשובה פ"ג מבואר שהסיבה שאנחנו נקראים ע"י תקיעת השופר לחזור בתשובה היא מאחר ואנו "שוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים בהבל וריק שלא יועיל ולא מציל", אם נשים לב נראה, שלא עוסקים בעבירה מסוימת אלא על הקשר של האדם עם הקב"ה, ונסנה להבין יותר -

מעשה שהיה בשני כפריים חברים טובים שבוקר אחד בא האחד לחבירו נסער ונרגש - מה קרה??

והוא משתף את ידידו שחלם לבילה שהרעילו את כל התבואה והמאגרים במדינה בחומר שמשגע אנשים - ובתוך תקופה קצרה כולנו הולכים להשתגע.. ישובו וחשבו מה אפשר לעשות, אם יזהירו את כולם יחשבו שירדו מדעתם..

ולא לאכול אי אפשר כי הם יהיו הנורמלים היחידים בבית משוגעים... אין ברירה לבסוף החליטו שיקשרו חוט על היד, וכך למרות שיהיו כמו כולם החוט יזכיר להם מאין באו ושהכל פה משוגע..